

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ ΣΤ΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διά τους έντός του Κράτ.
ανά 12 φύλλα Σελήν. 2

Διά τους έν Ελλάδα, Δράχ-
μάς 4

Διά τους έν Τουρκία Γρ. 20

ΑΡΙΘ. 72

Τιμή καταχωρήσεως, ή
γραμμή όβολ. παλ. 3.

Αί συνδρομαί γίνονται
ένταυθα εις τό Τυπογραφ.
«Η ΑΝΑΤΟΛΗ» ή παρά
τῷ Συντακτῇ Φ. ΟΔΗ.

Κεφαλληνία 22 'Απριλίου 1863.

Σ η μ:

Τό ακόλουθον άρθρον εγράφθη τῇ μεγάλῃ
τρίτῃ, άν δημοσιεύεται τόσον άργά τό φταιξιμο
δέν είνε δικό μας.

ΜΑΓΙΚΟΣ ΦΑΝΟΣ

ΤΗΣ

ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.

ΤΑ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ, Η ΒΟΡΤΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ

ΤΗΣ ΚΕ΄ ΜΑΡΤΙΟΥ.

A.

Ζήτω ή Ένωσις, ή μιá μεγάλη Παρασκευή
χωρίς Λαμπρή.

Έδω είμαστε φορτωμένοι με τό μαγικό μας Φα-
νό, και έτοιμοι όχι μόνον νά σας δείξουμε άπόνα
σένα όλα του τά θυμαστά γυαλιά παρά νά σας
τα δείξουμε και νά σας κάνουμε καρδιά τῇ φωνή τῶν
προσώπων που θά βλέπετε. 'Ο Συνταγματάρχης
Β. τῆς Δ. κ. έδωσέ εδῶ και ελίγον καιρό τήν ίδια ιδέα
και ανακάλυψε όχι μόνον με χειροκροτήσεις άλ-
λά και με σουβλίτσες. 'Εσείς δέν είμαστε τόσον ά-
πειροκαί, ευχριστιόμαστε μόνον και μόνον σε
κάμια χειροκροτήση και πολύ περισσότερο, ένῶ ελ-
πίσαμε πως είνε τῆ πραγμασις: μας δε θά πικραρευθί-
καίντες καθουρολόγοι.

Λοιπόν Κυρίαί και Κυρίαί προσοχή! ή παραστα-
σις άρχίζει, ιδού τό πρώτο μας γυαλί.

'Ο Μίκος μας γυμνάζει: άντέχει όπου τρέχει άμ-
ποδίζετο, τιμάνεται γιά νά ιδῆ τό ατμοκίνητο όπου
μπαινέ, είνε τό Έλληνικό όπου μισοαερωμένο σῶ:

άρφους, στον καπνό και ε' ταις σημαίαις σου φαί-
νεται: κ' είνε ή Φρυγάδα τῆς Κλεοπάτρας πόροχται
νά ήλεκτρίση και νά κάμη ένα ο, υ, οῦ τόν Αντώ-
νιον! Βλέπετε ένα πρᾶμμα άσπρογάλαζο όπου ανα-
θαίνει και καταβαίνει ακατάπαυστα; Είνε ή σημαία
τοῦ Καταστήματος Ὁ Έρωθς, που χαιρετάει τό ατμο-
κίνητο, σάν Έραστής που κάνει τηλεγράμους τῆς
έρωμένης του με τό μανδῆλι: ή ίδια χαρά, τό ίδιο
αίσθημα, με τῇ μόνη διαφορά όπου Έραστής είνε Ὁ
Λαός, μαντῆλι ή εθνική Σημαία και έρωμένη Έλ-
πις ταχείας εθνικῆς ἀποκαταστάσεως ή απλού-
στερα Ένωσις.

'Αν έχετε καλά μάτια, είνε αδύνατο νά μή διακρί-
νετε ανάμεσα στα άνήσυχα και ξεχρυσασμένα κύμα-
τα τοῦ Λαοῦ κάτι πρᾶμματα που δέν κινῶνται, που
πότες φαίνονται πότες κρύβονται σάν άχρησις
ξέραις με: τῇ ζάλη και τήν τρικυμία. Τά πρᾶμ-
ματα τούτα είνε άνθρωποι, ἄ.θ.ρωποι άσθενισμένοι
που δέν ήξερουνε τί νά πούνε, που νά σταθούνε και
πῶς νά γύρουνε, ή άρρώστιά τους είνε τρομαρῆ, ἄ-
θεοάπειτος, ονομάζεται Ένω σο φο βί α. — Ὁ
Χάρος στέκεται έμπρός τους. . . . . Ε' είνε σχῆμα ατ-
μοκινήτου. . . . . Ε' είνε διαφορετος. . . . . πνηγνυρίζει, μα
είνε Ὁ Χάρος!! . . . — 'Η λέμβος τοῦ Λιμεναρχείου
εκίνησε, έχει και μέση και τῶς πλέον αποφα-
σιταμένους ένω σο φό βους. . . . . έπροτιμίσανε νά
είδουνε τό Χάρο κατά πρόσωπο, παρά νά μεί-
νουνε εις τά πίσω κατόπισ τῆς εμφορίας —
'Η λέμβος, ε' είνε ομοιωμένη τῇ εμφορίῃ και
τῶν που σφονε, κινε: σάν εἰν κινητικό που πάει
στην άγγόνη — Ε' είνε, τᾶμαδε, ε' είνε.

'Η Έλλῆς έχει βασιλέα.

Τῆς έδοθηε από τήν Άγγλίξ, με τήν συνάινεσι
τῶν άλλων δυνάμεων.

'Η Άγγλίξ δέν ήμπορεί ν' άποφύγη τήν Ένωσι.
'Ο Λαός ζητώκραυγάζει: και ή φωνά: Ζή τω

ἢ Ἐνωσις, Ζήτω ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν / Γεώργιος ἀναβαίνει μετὰ ἐβδόμου Οὐρανοῦ. Εἶνε ἡ πλέον εὐπρόσδεκτη θυσία τοῦ ἑνασ λαός μπορεί νὰ προσφέρει στὸν Πλάστη του.

Τὸ ἀτμοκίνητο δὲν ἦτανε γιὰ τοὺς Ἐνωσοφόβους ὁ Χάρος, ἦτανε κίττι χειρότερο σὰν τὸ φᾶσμα τοῦ Βρούτου κατὰ τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην, σὰν τὸ Banquo τοῦ Macbeth σὰν τὸ ψυχομάχισμα πόρχειται λίγαις στιγμαῖς πρῶτα ἀπὸ τὸ θάνατο. Ἡ Ἐνωσοφοβία ὡς τὰ προχθές ἦτανε μοναχὰ ἐπικίνδυνος τώρα πλέον εἶνε ἀρρώστια θαυτηφόρα!

Κυτᾶξτε τὸ λαὸ, πῶς μὲ τὴ σημαίξ στὸ χέρι τρέχει ὅλη τὴ χώρα πνηγυρίζοντας, ζητωκραυγάζοντας καὶ τραγουδώντας.

Τί πανηγυρίζει; Τὴν πολιτικὴν του ἀποκατάστασιν. Τί ζωτωκραυγάζει; Τὴν ἔνωσιν. Τί τραγουδαίει;

Ἐφθασε ἡ λαμπρὰ στιγμή
Νὰ παύσῃ ἡ ἀγυρτεία
Ἡ πλάνη καὶ ἡ δουλεία
Εἰς τὰ ἑπτὰ νησιά.

Κυτᾶξτε τοὺς Ἐνωσοφόβους πῶς φεύγουνε, πῶς κρύβονται καὶ πῶς μοιρολογᾶνε. Τί φεύγουνε; Τὴ ζωὴ τοῦ λαοῦ, τὸ θάνατό τους. Τί κρύβουνε; Τὴ συνείδησί τους. Πῶς μοιρολογᾶνε;

S' appressan gl' istanti
D' un ira fatale
Sui nostri sembianti
Si sparge il pallor
L' Unione s' avvanza
Qual Genio del male,
La nostra baldanza
Si muta in terror!

Ἐτοῦτὰ ἐσυνεβαίνανε μὲ Παράσκευη. Γιὰ τὸ λαὸ Παράσκευη ἑορτῆς καὶ ἀγαλλιᾶσεως, διὰ τοὺς Ἐνωσοφόβους Μεγάλη Παράσκευη Πάθου. Ἀλλὰ μεγάλη Παράσκευη χωρὶς Ἀκμυρῆ καὶ Πάθου χωρὶς Ἀνάστασι.

Β'.

Ζήτω ὁ βασιλεὺς ἡμῶν Γεώργιος Α'. Ὁ λαὸς δοξολογᾷ, τὰ παιδιὰ παιζέει.

Ἀλλάζουμε Γυαλί. . . Προσοχῆ, εἶνε ὁ δρόμος ὅπου βριστάει ἀπὸ τὸν Ἄγ. Σπυρίδωνα εἰς τὸν Σωτήρα, ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον εἰς τὸ Δημοτικόν. — Βλέπετε ἕνα πλῆθος τοῦ ἀκολουθεῖ μίξ Σημαία; Εἶνε μέρος τοῦ ἀδιαιρέτου ὄλου Ἀαὸς τοῦ ἀκολουθεῖ τὸ Προξενεῖον εἰς τὸ Σωτήρα, ὅπου θὰ ψαλῆ δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπομένως ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως . . .

Ὁ Λαὸς εἶνε παιδί εὐερέθιστο . . . κάμμία φορὰ

στὸν ἐνθουσιασμό του κτυπιέται μόνο του. . . Ἐπειτα αἰθμικρὴ χασμωδία, οἱ πνηγυρίζοντες μπαίνουνε στὸ Σωτήρα, ψάλλουνε τὴ δοξολογία τους, ζητωκραυγάζουν καὶ βγλίνουνε. Περνώντας ἀπὸ τὸ Καταστήμα Ἡ Κεφαλληνία (τὸ ὁποῖον δὲν ἠξέρουμε ἂν ἔχη χρῶμα πολιτικὸ, ἂν ἔχη πρᾶπανοῦ ἀπὸ ἕνα ἢ ἂν δὲν ἔχη καὶ κανένα) ζητωκραυγάζουν ἐκεῖνοι τῆς δοξολογίας σάματις γιὰ νὰ προκαλέσουνε μίαν ἀπάντησιν ἀπὸ τοὺς Κεφαλλονίτας τοῦ Καταστήματος, ἀλλὰ τοῦ κάκου, οἱ Κεφαλλονίταις κλείονται καὶ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς προτείνει νὰ γένη τὸ ἐπόμενον ψήφισμα.

Α.) Ὅτι οἱ Κεφαλλονίταις τῆς Λέσχης δὲν ἐλάβανε κανένα μέρος καὶ μάλιστα ἀποδοκιμάζουνε τὴ χασμωδία τῆς δοξολογίας.

Β.) Ὅπως οἱ Κεφαλλονίταις μολοντί ἀγαποῦνε ὅλους, κλίνουνε ὁμως καὶ διακρίνουνε τοὺς περισσοτέρους.

Οἱ Κεφαλλονίταις τοῦ Καταστήματος ἔχουνε δίχρη.

Lodar in faccia tutti,
Sparlare poi d' ognuno
E in vero un bel carattere
Il non averne alcuno!

Γ'.

Φωτογραφικὴ Σκιαγραφία τῆς ΚΕ'. Μαρτίου:
Ὁ λαὸς πανηγυρίζει καὶ χαίρεται. Ἐσχάτη Συχοφαντία καὶ θρήνος τῶν Ἐνωσοφόβων.

Δὲν ἔχουμε τὴν ἀξίωσιν νὰ σᾶς προσφέρουμε εἰς τὸ μαγικὸ μας Φανὸ ὅλη τὴν λαμπρότητα, ὅλην τὴν κίνησιν, ὅλην τὴν ἐκχειλίσιν τῆς ζωῆς, τῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἀγαλλιᾶσεως μιανῆς ἐθνικῆς καὶ δημοτικῆς ἑορτῆς καθὼς εἶνε ἡ ΚΕ. Μαρτίου. Καὶ ἂν ἔμπορούσαμε κηόλες νὰ σᾶς ἱστορήσουμε μίαν ΚΕ. δὲν ἤθελ' εἶνε βέβαια ἡ φετεινή. Ἐὼς ἐπέρσει ἡ ἑορτὴ τούτη ἦτανε γιὰ μᾶς μόλις εὐχὴ καὶ μνημόσυνο — Ἐφέτος εἶνε πανήγυρις καὶ δοξολογίξ — Ἐὼς τὰ πέρσει εὐχηθήμαστε νὰ ἐνωθῶμε, ἐφέτω δοξολογοῦμε γιὰτὶ ἐνωθήκαμε. Τὸ ζήτω ἢ Ἐνωσις δὲν εἶνε πούλιδ' ἰδέα καὶ πόθος εἶνε πρᾶμμα καὶ καύχημα. Ὅσις τὴν εἶδανε συμβουλεύουμε νὰ μὴ χάσουν τὸν καιρὸν τους εἰς τὸν Μαγικὸν μας Φανόν, ἃς μᾶς ἀγῆσουνε νὰ τὴν δεῖξουνε σ' ἐκεῖνους τοῦ δὲν τὴν εἶδανε. Σὲ κανένα ἀρρώστο τοῦ ἢ θέρμῃ ἐβάσταε στὸ κρεβάτι, σὲ κάμμία Κυρία τοῦ δὲν εἶχε Κ.α.β.α.λ.ι.έ.ρ.ο.ν.α. τὴν συντροφίαν καὶ εἰς τοὺς ξένους.

Ἴδου τὸ Γυαλί μας
Εἶνε μέρος τοῦ ἀδιαιρέτου ὄλου Ἀαὸς τοῦ ἀκολουθεῖ τὸ Προξενεῖον εἰς τὸ Σωτήρα, ὅπου θὰ ψαλῆ δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπομένως ὑπὲρ τῆς Ἐνώσεως . . . Ἐνωσιν καὶ τὸν Βασιλέα του — Ἴδου καὶ ἄλλο πλῆθος, μέρος καὶ τοῦτο τοῦ ἀδιαιρέτου ὄλου Ἀαὸς, τοῦ πορεύεται στὸν Σωτήρα νὰ δοξολογήσῃ τὴν

ἔμμεν, τὴν ἔνωσιν καὶ τὸν Βασιλεὺς του — Ἐ-
 τούτοις δὲν εἶναι διαίρεσις ὄχι, εἶναι πολυπλασιασμός!
 εἶνε ἓνας; καὶ ὁ αὐτός Λαὸς ποῦ πάει γὰ ἕναν καὶ
 τὸν αὐτὸν σκοπὸν, καὶ ἂν πᾶν εἰς διαφορητικῆς
 Ἐκκλησιαί; εἶνε γιατί ὁ Λαὸς μπορεῖ νὰ εὐρίσκειται
 εἰς τὸν ἴδιον καιρὸ καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐ-
 κεί καὶ ἐδῶ καὶ παντοῦ εἶνε πάντα ὁ ἴδιος, καὶ ἐδῶ
 καὶ ἐκεῖ καὶ παντοῦ ἔχει ἓνα καὶ τὸ αὐτὸ αἶσθημα,
 καὶ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ παντοῦ ἔμπορεῖ νὰ δοξολογήσῃ
 τὴν ἡμέραν, τὴν ἔνωσιν καὶ τὸν Βασιλεὺς του!

Βλέπετε ἀροῦ παροῦ κατὶ συμπλέγματα,
 κινουμένης ὕλης; εἶνε ἄνθρωποι, ἄνθρω-
 ποι ἀσθενεῖ; καὶ παραλογίζοντες, ἡ ἀσθένεια του
 εἶνε ἀθεράπευτος, ὀνομάζεται Ἐνωσοφοβία. Ὁ
 παραλογισμὸς τους εἶναι φρικώδης, ὀνομάζεται Συ-
 κοφαντία. Ἐρετε τί εἶνε ἡ Συκοφαντία ἐν γένει,
 ὁ Don Basilio στὸ Barbieri di Siviglia μὰς τήνε
 ἐξήγησε. εἶνε μία ἀπὸ τὰς ὠραιότερας ἐμπνεύσεις
 τοῦ Rossini. Ἐρετε ὅμως ποία εἶνε ἡ συκοφαντία
 τῶν Ἐνοσιφύβων; εἶνε τὸ ὄνειρο τοῦ ψυχουαχτητοῦ
 τους! Τοῦς φαίνεται πῶς ὁ Λαὸς εἶνε διηρημένος
 διηρημένος εἰς βασιλικούς καὶ δημοκράτας — Ἀ-
 θλιο ὄνειρο τῆς ἀθλιότερας τῶν Ἀγωνιών! . . . Ὁ
 Λαὸς εἶναι ἓνας καὶ ἀδιαίρετος, δὲν διαιρεῖται ποτὲ
 κατὰ τὰ αἰσθηματά του ἀλλὰ πολυπλασιάζεται εἰς
 τὴν χαρὰν του. Ὅταν τὸ ἔθνος σώζεται διὰ Βασι-
 λέως, ὁ Λαὸς φωνάζει Ζήτω ὁ Βασιλεὺς — εἶνε
 σὰ νάλεγε Ζήτω τὸ ἔθνος!

Ἄλλο Γυαλί. εἶνε νύχτα ποῦ ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ
 Λαοῦ ἔκαμε μέρα, ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἔκαμε καικεῖος
 τὸ ἴδιο θαῦμα.

Ἰδοῦ ἓνα κοντὰ στ' ἄλλο σὰς προσφέρουμε ὄλα μας
 τὰ Καταστήματα. Τὸ Ἐμπορικὸ, τὸ Δημοτικὸ, τὸ Ἐ-
 θνικὸ καὶ τὸ τῆς Κεφαλληνίας. Παντοῦ ὁ αὐτός
 ἐνθουσιασμός, ἡ αὐτὴ πολυτέλεια, ἡ αὐτὴ τάξις, αἱ
 αὐταῖς εἰκῶνες, ἡ αὐταῖς σχεδὸν ἐπιγραφαί; γι-
 ατὶ παντοῦ εἶνε ἓνας καὶ ὁ αὐτός Λαὸς. Μου-
 σική, Τραγούδια, Ζητωκραυγαί, Πυροτεχνήματα,
 λές; πῶς καὶ αὐτὴ ἡ φύσις ἐσεβάσθηκε τὴν ἑορτὴν,
 δὲν πνέει παρὰ γλυκὸς ζέφυρος γιὰ νὰ ξανάβῃ τ' ἀ-
 νιρίθημα φῶτα ποῦ ἀντανκλοῦνε τ' ἀμέτρητα
 ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ. . . . Βλέπετε πλήθος Κυριῶν
 ποῦ βγαίνουν ἀπὸ τὸνα καὶ μβχίνουνε στ' ἄλλο Κα-
 τίστημα; δὲν εἶνε μόνη ἡ περιέργεια ποῦ ταῖς κι-
 νάει. Δὲ βλέπετε πόσαις φέρουνε ἄπανου τους τ'
 ἀσπρογάλαζα παράσημα τῆς ἑορτῆς; Δὲν εἶναι ἀ-
 πὸ ἰσθεταί, ὄχι! ἔχουνε μέρος εἰς μίαν πανή-
 γυριν ὅπου ἐνδομύγως αἰσθάνονται. Καὶ ἡ θυγα-
 τέραις τοῦ Λαοῦ, ἂν δὲν ἔχουνε λαμπρογάλαζα φο-
 ρεῖματα νὰ ἐπιδείξουνε, ἂν δὲν ἔχουνε χουστάρια νὰ
 στολισθῶνε, ἔχουνε γαλανὰ μάτια καὶ ξανθὰ μαλλια,
 ἔχουνε τὴν χαρούμενη καὶ συγκινημένη ἐκφρασί τοῦ
 προσώπου τους, ἰδοῦ τὰ στολιδία τους.

Θέλετε νὰ ἰδῆτε τὰ Καταστήματα μέσα; Φυ-
 ριστηθῆτε ὅμως εἰς λίγα γιατί ὁ Φκνός μας εἶνε
 καικεῖος μικρός.

Εἰς τὸ Ἐμπορικὸ εὐρίσκετε τὸ Διάολο στὴ θύρα
 Πῶς σὰ; φαίνεται ἕνας Διάολος; φύλακας ἀγγέλων;

Μὰ ὁ Διάολος ἐμπῆκε καὶ στὴν Ἐδέμ καὶ δὲν ἐμε-
 τάνωσε — Συγχαίρομαστε μὲ τοῦ; Ἐμπορικοῦς διὰ
 τὰς λαμπράς των ἐπιδείξεις καὶ σὰς φέρουμε στὸ
 Δημοτικὸ — ἐδῶ ἀκούτε καὶ ὄργανικὴ Μουσική. —
 Ἀνεβαίνουμε τώρα εἰς τὸ Κατάστημα ἡ Κεφαλλη-
 νία ἐκεῖ ἀπαντοῦμε ἓνα σωρὸ φιλοφρονήσεις ἐπὶ τὸ
 ἀγγλικώτερον — Τί ἀμαρτία, πηθισμός καὶ μίμησις
 νὰ καταστήσουνε συνώνυμοι! μὰ σιωπῆ! ἀκούμε
 ἓνα τραγούδι μὴν εἶνε καὶ τοῦτο The lay of
 the last Minstrel! Ὁχι, εἶνε ἀπὸ τὴ
 Son nambula. Ἄς ἀκούσουμε.

Tutto è gioia, tutto è Festa,

Sol per noi non v' ha contento;

E per colmo di tormento

Siam costretti a illuminar.

O Unione a noi funesta!

O pensioni in fumo andate!

Disperati ci lasciate

E forzati a festeggiar!

Θέλετε νὰ δῆτε καὶ τὸ ἔθνικόν; εἶνε παιδιάρτικο
 μᾶνε καλὸ — « Ἐκ στόματος θηλαζόντων καὶ νη-
 πίων ἡ ἀλήθεια »

Ἰδοῦ τὸ ἐπιρχεῖον μας μὲ τὴν Ἑλληνικὴν Ση-
 μαίειν καὶ μὲ τὴν ἐπιγραφὴν Ζήτω ὁ Βασι-
 λεὺς ἡμῶν Γεώργιος. Ζήτω λέμε καιμεις
 ὁ Ἐπιρχος καὶ Ζήτω τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον, ἀλλὰ
 πρὸ πάντων Ζήτω ὁ ἔντιμος καὶ εὐλικρινὸς πατριώ-
 τη; Δρ. Π. Ἀσάνης, ὁ προτείνας τὴν ἐπίδειξιν ταύτην
 — Ἡ πατρις ἄμα ἐνωθῆ καὶ γίνῃ μία θὰ ἐνθυμηθῇ
 τὴν φιλελεύθερον πράξιν τοῦ ἐντίμου Δημ. Συμβού-
 λου, καὶ τὸνομα τοῦ Ἀσάνη θὰ ἀντηχήσῃ ἀπὸ γενεᾶν
 εἰς γενεάν. Βλέπετε τὸ Θέατρο πῶς ἐφωτίσθηκε;
 Ἄς συγχαροῦμε τὴν νέα Βουλευτικὴ ἐπιτροπὴ γιὰ
 τὸ δεβουτονίης, δὲν εἶνε καὶ πολὺ ἄσχημο.
 Εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τῆς ὁμοῦς ἐλησημόνησε τὸ Βασιλεὺς
 μας. Ἄν ἦνε λάθος, τῆς τὸ συγχαροῦμε, ἂν τόκαμε
 ἐξεπίτηδες, ἂς μὰς συγχαρήσῃ νὰν τῆς ποῦμε πῶς
 ἐπαραβουκεφάλισε.

Ἰδοῦ καὶ τὸ Λύκειον φωταγωγημένον καὶ ἐπιγε-
 γραμμένον. Ἐπαινος εἰς τε τὸν Διευθυντὴν καὶ τοῦς
 διδασκάλους ἅπαντας καὶ εἰς τὴν φιλοπάτριδα μα-
 θητεύουσαν Νεολαίαν μας. Ἄλλ' ἔως καὶ τρεῖς εὔ-
 γες εἰς τὸν Κ. Ν. Πανούρη, τὸν εἰσηγητὴν καὶ θερ-
 μὸν ὑπόστηρικτὴν τῆς πατριωτικῆς ταύτης πράξεως
 — Τὸνομα τοῦ Πανούρη θὰ γίνῃ κούρημα καὶ κτῆμα
 τῶν ἀπογόνων ἡμῶν. Λέγεται ὅτι μετὰ τὴν ἐκφώ-
 νησιν καταλληλοτάτου πρὸς τὴν περίστασιν λογι-
 δρίου, ὁ ἀξιότιμος καὶ φιλόπαιτος Κ. Πανούρης
 συναδέστω εἰκάς ἀπὸ ὅλους ἐν γένει τοῦς μαθητῆς,
 οἵτινες ἐψάλλον μὲ τὴν

Καίεσ χαίρει Κ. Πανούρη

Μὲ τὴν γαλλικὴν σου μούρη

Τῆς Ζακύνθου κούρημα!

Ζήτω ἡ ἔνωσις καὶ Σ)

Ποῦ μ' ἑλληνικὴ ψυχή

Τέτοιο δίνει; μάθημα!

‘Ο Κύριος Πανούρης κερδονόμενος και μεγαλαυχῶν ἀντέπαλλε τὴν Μαρσιλιέζαν.

Allons enfants de la Patrie
La jour de la gloire est arrivé
[à parte] (Ἠλί λαμὰ σαβαχθανί
Si cela dure je suis flambé !)

Ἄλλὰ ζουμε Γυαλί. Ἡ φωταψία λίγο λίγο ἐσθῶσθηκε — εἶνε σκοτάδι — Νύχτα βαθυά, τρία ἢ τέσσαρα ἄτομα, ἄθλιοι φευγάτοι ἴσω; ἀπὸ κανέναν τόμο τοῦ Οὐγκῶ, πᾶν ὄρεα τῆς νυκτὸς περιφέρονται καὶ κηθισμένοι κοντὰ σ’ ἓνα Κοιμητήριο. Κλαῖνε; Ὁχι, γελᾶνε . . . Ἴδου τὸ γέλιο τους:

Andrem ramminghi e poveri
Ove il destin ci porta,
Un pan chiedendo all’ Anglia
Andrem di porta in porta . . .
Forse taller le ciglia
Noi bagnerem di pianto,
M’ avremmo almeno il vanto
D’ esser fedeli o gn o r

Ἡ κρουκουάγιας καὶ οἱ ἀντίλαλοι τῆς νυκτὸς ἐσκουζᾶνε Ο Γ Γ Ο Γ ! ! . . .

ΦΥΡΑΗΝ — ΜΙΓΔΗΝ.

Κατ’ αὐτὴς ἀνεχώρει ὁ Συνταγματάρχης Βίτιγγαμ, ἀνὴρ δικαιοκρίμενος ἐν ἐγκυκλοπαιδικαῖς γνώσεσι καὶ φιλελληνισμῷ. Ἐσπούδαζεν ἀδιακόπως τὴν γλῶσσαν μας, μᾶς ἐδιασκέδαζε μὲ τὸν μαγικοπιστημονικὸν του φανὸν, ἐδίδασκε φιλοφρόνως καὶ μετὰ εὐχαριστήσεως τὴν γλῶσσαν του εἰς ὅσους τῶν νέων μας ἤθελον τοῦ ζητήσαι τὴν ἄδειαν νὰ εἰσέρχωνται πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰς τὸν στρατώνα. Πρῶτος ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς μᾶς ἀνήγγειλε τὴν Ἐνωσιν καὶ ἀπεχωρίζετο ἡμῶν διακηρύττων δι: ὁ ὄμπος εἶχε δικαίον ν’ ἀποκαλῆ τοῦς Κεφαλλήνας Μεγαθύμους, καὶ ἀναχωρῶν ἀφιέρου τὸ ἀντάλλαγμα τῶν ἐπιπλων του εἰς τοὺς πτωχοὺς μας. Ἄν ἡ περίοδος τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας εἰς τὴν ἱστορίαν, ἂν τὰ χρονικά τῆς νήσου μας ψιθυρισθῶσι ποτὲ εἰς τὸ εὖ; τῶν ἀπογόνων μας, τὸ ὄνομα τοῦ μεγαθύμου τούτου ἂ δρῆς μετὰ σεβασμοῦ καὶ εὐγνωμοσύνης θὰ προφέρεται ἀπὸ τὰ τέκνα τῶν Κεφαλλήνων ἐκείνων αἵτινες μέσον εἰδὸς τῶν εὐγλωττοτέρων δικηγόρων μας, ἀπεχαιρέτων τὸν Βίτιγγαμ. οὕτω ποί:

Nel momento che il Colonello Whittingan va a distanarsi da quest’ Isola, si credono in dovere i Cefaleni che hanno conosciuto le sue rare virtù di esprimergli la loro sentita stima ed affezione dei sentimenti filellenici, che ognora dispiegò, e per le affettuose e franche sollecitudini che si prese nel a circostanza che i Jonii, come sommo bene, chiedeano la Unione colla Madre-Patria. I Cefaleni che hanno avuto la sorte di conoscere il Colonello Whittingan serberanno di lui grata memoria ed innalzeran voti per la sua felicità.

Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης, αἰτήσας τοῦ Ἀγγλοῦ οὐνοσ Κόμης τοσ Β. Μεταξᾶ, ἔπαυε κατ’ αὐτὰς τὸν ὑποδικηγόρον Ραζην. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ, ἀλλ’ εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ ἦναι ἡ τελευταία καθ’ ἣν ἡ Ἀγγλοῦ οὐνοσ Κυβέρνησις, χαρίζομένη εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν κακίζει τὸν Λαόν. Τὸ γεγονός τοῦτο χειρίστην ἔλαμεν εἰς τὸν τόπον ἐντύπωσιν: ἀλλ’ εἶναι τάχα παράδοξον τὸ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον τῆς Δικαιοσύνης μετὰ νὰ εὐρίσκεται εἰς σύγκρουσιν μετὰ τὸ Ἀνώτατον Δικαστήριον τῆς Κοινῆς Γνώμης; Εὐτυχῶς διὰ τὸν Κ. Ραζην μεταξὺ τῶν δύο τούτων δικαστηρίων παρεμβάλλεται ἤδη τὸ Μέγιστον καὶ ἀσυγκρίτως Ἀνώτατον τῆς Σείας Βουλῆσεωσ — Ἐπομένωσ ἡ Ἐνωσις, ἐπομένωσ ἡ παῦσις τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου καὶ ἐπομένωσ ἡ ἀθώωσις, ἡ ἱκανοποίησις καὶ ἡ ἀνόρθωσις ὄλων τῶν ἀδικουμένων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Γίνεται κοινῶς γνωστὸν ὅτι, προσεγγιζούσης ἤδη τῆς Ἐνωσεωσ, τὸ μέγα καὶ ἐπικροδέστατον Ἐργαστάσιον τοῦ Ριζοσπάστισμοῦ, διαλυόμενον, ἐκθέτει εἰς πλειστηριασμὸν ὄλα του τὰ ἐργαλεῖα, μηχανὰς, μοχλοὺς, βαναουσουργεῖα, φυσούνια, τυπογραφεία, καταστήματα, ἐπιγραφαί, σημαίαι, λουμίγια, ἐλάτους, σταντάδουσ. φανούσ, κουτσούνια μ’ ἄλλασεσ κ. τ. λ. Συμβουλευόμεν ὅθεν τὴν μέλλουσαν Ἀντιπολίτευσιν νὰ δράμῃ πρὸς ἀγορὰν τοιούτων ἀναγκασιότατων σκευῶν, πρὸς ἐπιτυχή ἐκρίζωσιν τοῦ ἐλευσομένου πολιτεύματос. Αἱ τιμαὶ θὰ ἦνε μετριώταται, καὶ τὸ ἀντίτιμον δι’ ὑποσχέσεωσ πληρωτέων κατὰ τὴν Παλινορθωσιν.

—Τι εἶναι ἡ Ἐνωσις;

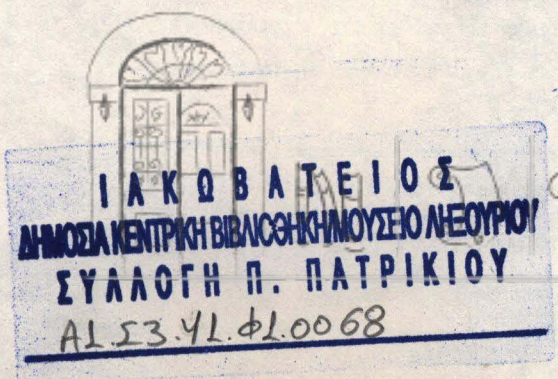
Ἡ ξερρίζωσις τοῦ δένδρου Προστασία. Οἱ Ριζοσπάσταισ ποῦ ἐλέγανε πῶσ τὸ δένδρο ἦτανε πουλιὸ παρά γερὸ τὸ τραβοῖσανε μετὰ γούμειαισ πουλιὸ παρά ποτέ. Τὸ τραβοῦσανε, γιὰ νὰ ξερρίζώσουνε ἡ γὰ νὰ δίνουνε παράστασι γυμναστικῆσ στοῦ Λαοῦ; Δὲν ἤξερουμε. Ἐκεῖνο ὅμωσ ποῦ βλέπουμε εἶναι τὸ δένδρο μετὰ μίαισ ξερρίζωμένο καὶ τοῦσ Ριζοσπάστικσ γκραιμισμένουσ τ’ ἀνίσκελα νὰ σιούζουνε τὸ Βασίλειον Οὐράνιεσ Γεώργιεσ Α’. κτλ. κτλ. Ἡ γκραιμισιά τουσ εἶναι πτωσίσ ἢ προσκύνησισ; Ἡ ἀπάντησισ εἰς τὸ προσεχέσ.

— Εἶδοποιούνται οἱ ἔγοντεσ ἀγγελίασ τῆσ Ἐταίρασ νὰ τὰσ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸ τυπογραφεῖον «Κεφαλληνία».

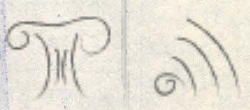
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ ὑπεύθυνος Ἐκδότῆσ ΝΙΚΟΛΑΟσ ΜΠΕΡΑΛΗσ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ «Η ΑΝΑΤΟΛΗ»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΦΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
Α1.Σ3.Υ1.Φ1.0068

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΦΟΥΡΙΟΥ